

Перад сустрэчай з глядачом

М. БУЛАХАУ,
кандыдат філалагічных
наук.

Аб мове паэзіі і літаратурнай норме

У пачатку лістапада адкрываецца рэспубліканская выстаўка новых работ беларускіх мастакоў, на якой будзе прадстаўлена каля трыццаці жывапісных палотнаў, скульптурных партрэтаў і кампазіцый, твораў станкавай графікі.

Поруч са старэйшымі майстрамі мастацтва, шырока вядомымі грамадскай Савецкай Беларусі, на выстаўцы будзе ўдзельнічаць таленавітая моладзь — выхаванцы мастацкіх інстытутаў і рэспубліканскага вучылішча. Выпускнікі інстытута імя Сурькава браты С. і А. Ткачовы пільна працавалі ў асабіста важным для нас галіне жанравай карціны («У горах на вучобу», «Трактарысты») і беларускага пейзажу. Заслужаўе таксама ўвагі іх серыя графічных малюнкаў да паэмы С. Шчыпацова «Паўлік Марозаў».

Новыя работы падрыхтавалі таксама скульптары: З. Азгур, А. Глебаў, С. Селіханавіч, С. Адамкевіч, В. Паліччук, А. Заціпкі. Група А. Глебава «Новыя гарызонты» і скульптура С. Адамкевіча «За мір» раскрываюць вобразы простых савецкіх людзей, занятых мірнай стваральнай працай.

Аргкамітэт Саюза савецкіх мастакоў СССР значна дапамог беларускім жывапісцам і графікам перыядычнай прафесійнай кансультацыяй у Мінску і ў Маскве. Асабліва вялікую дапамогу мы атрымалі ад лаўрэата Сталінскай прэміі А. Грыцкая і Д. Шчырава.

Многія мастакі мелі магчымасць даволі доўгі час працаваць у саюзных Дамах творчасці пад кіраўніцтвам вядомых і спрыяльных майстроў.

І ўсё-ж яшчэ мала добрых работ на сучасную тэму, такіх, у якіх-бы раскрыліся-б багацце і мнагаспартынасць нашай сацыялістычнай рэчаіснасці.

Новыя карціны і скульптуры хоць і сведчаць аб поўным росце выяўленчага мастацтва Савецкай Беларусі, аднак на сваіх мастацкіх асятках у пераважнай большасці ўсё яшчэ маюць недастаткова высокі ўзровень.

Слабасць і незакончанасць многіх твораў жывапісу, скульптуры і графікі ідзе ад няўважлівасці да прафесійнага майстарства з боку некаторай часткі мастакоў Мінска і абласных цэнтраў. Разам з тым, такія мастакі, як П. Данелія (Врэт), П. Явіч (Віцебск), І. Пушкіў (Гродна), К. Максімоў (Баранавічы), прадставілі новыя работы значна больш высокай якасці, чым на рэанімацыянах выстаўкі.

Недастаткова падрыхтаваліся да рэспубліканскага агляду плакатныя (старшыня секцыі плаката Н. Гупіў). Нават вышанаі А. Волкава і С. Раманаў работы да гэтага часу яшчэ не перададзены на разгляд выстаўкаму. Плакаты на тэмы сельскай гаспадаркі пакуль што зроблены толькі ў эскізах.

Мастакі павінны прыкладзі ўсе намаганні для таго, каб за час, які застаўся да выстаўкі, зацэпчыць свае работы, выправіць хібы ў карцінах і скульптурах.

Беларускія мастакі чакаюць ад грамадскай Беларусі ўсебаковай і строгай крытыкі сваёй творчасці. Гэта дапаможа далейшаму росту майстарства і павышэнню ідэйнага ўзроўню нашых работ.

Сучасная беларуская літаратурная мова з'яўляецца дастаткова нармалізаванай і ўпарадкаванай: яна валодае акрэсленымі граматычнымі, арфаграфічнымі і іншымі правіламі, якія адлюстроўваюць стан агульнанацыянальнай жывой мовы.

Аднак разам з тым трэба адзначыць, што сучасная беларуская літаратурная мова мае прыклад адхіленняў ад усталяванай нормы. Найбольш характэрнай у гэтых адносінах з'яўляецца паэзія; у паэтычных творах поруч з правільнымі формамі можна сустрэць формы дыялектных і ўстарэлых або формы, якія мала пашыраны ў агульнанароднай мове. Вельмі часта ўжываюцца такія непаравяныя сродкі мовы ў паэзіі абумоўленыя чыста «тэхнічнымі» прычынамі — неабходнасцю захаваць рыфму ці рытм верша. Некаторыя аўтары, не авалоўшы яшчэ поўнацэннае веданне нацыянальнай нормы мовы, схіляюцца лічыць гаворку сваёй роднай вёскай або раёна самай правільнай і пераходзяць гату гаворку без усякай літаратурнай апрацоўкі ў свае мастацкія творы, у выніку чаго ствараюцца вылікі разнабачнага фарміравання, ствараюцца страватэцкія формы, ствараюцца разыходжанні з прынятай нацыянальнай нормай. Безумоўна, літаратурная мова не можа адрыцца ў сваім развіцці ад жывой гутарковай мовы, бо тая і другая ўзгаджаюць сабой дзве цесна звязаныя паміж сабой разнавіднасці агульнанароднай мовы. Аднак трэба мець на ўвазе, што формы і характар узаемаўзвясвай літаратурнай мовы з мясцовымі гаворкамі на розных этапах іх развіцця з'яўляюцца рознымі. Марксізм-ленінізм вучыць, што ў перыяд фарміравання нацыянальнай мовы адзін з мясцовых дыялектаў можа легчы ў аснову нацыянальнай мовы. Так, напрыклад, адбылося з руска-аруцкім дыялектам рускай мовы і птаўска-кіеўскім дыялектам украінскай мовы. Можна меркаваць, што нацыянальная беларуская мова сфарміравалася на аснове цэнтральных (мінскіх) гаворак. Але з цягам часу гэтыя дыялекты паступова страчваюць ролю, якую яны выконвалі раней, бо ўжо існуючы агульнанацыянальныя нормы, імі карыстаюцца і іх прытрымліваюцца ўсе члены грамадства. Усё гэта азначае, што тэя і с'яны вылучаюць дыялекты, якія раней, у перыяд фарміравання нацыянальнай мовы, не атрымалі значэння агульнай нормы або нават яшчэ і не існавалі ў той перыяд — не абавязкова павінны ў наш час з'яўляцца нарматыўнымі, не абавязкова павінны заняць месца побач з усталяванымі нормамі ці замяніць іх. Месца гэтых норм дыялектных з'явы могуць заняць у літаратурнай мове толькі тэды, калі яны з'яўляюцца агульнажывымі, калі стане вядомым, што ў агульнанароднай мове адбыліся якасныя змены ў развіцці гэтых з'яў.

Што-ж з'яўляецца пры нагляданні над мовай паэтычных твораў сучаснай беларускай літаратуры? Заўважаецца, перш за ўсё, ненармалізаванасць ужывання граматычных форм назоўнікаў. Так, на агульнанацыянальнай норме назоўнікі жаночага роду першага скланення ў родным склоне множнага ліку не маюць канчатка: зор, сцен, слябі, гор, хмар, акацый, глыбіні, мясцін, ніў і г. д. Многія-ж паэты падобныя словы ўжываюць то без канчатка, то з канчаткам -аў (яў): «Веліч думак і марай твэйх...» (М. Машара, «Калі гляну на карту жыцця»); «І ўглядзецца з Ленінскіх гараў...» (А. Зарыцкі, «Маскоўскі салют перамогі»); «А я гор Каўнас стаіць...» (А. Зарыцкі, «Арёмава шабля»); «...пад аховай цянцэстых прысада...» (А. Зарыцкі, «Лабедзі»);

«А з баравых прысадаў гоман радасны ідзе...» (А. Зарыцкі, «Згода»); «І стала мне цесна ад марай у хаце» (М. Калачынскі, «Думы пра Сталіна»); «З руінаў узносіцца ў свеце зары наша Краіна...» (П. Пестрак, «Правадыр») і г. д.

То без канчатка, то з канчаткам -аў ужываюцца паэтымі назоўнікамі, якія маюць значэнне толькі множнага ліку: «І прабліліся гуцулы да Карпатаў» (А. Зарыцкі, «Арёмава шабля»); «Папярнуў палкі з Карпатаў» (там-жа); «І пільну пра дзеб струны нашых цымбалаў» (М. Танк, «Правадыр»); «...вольныя Карпат...» (пераклад з украінскага, зборнік «Украінская савецкая паэзія»).

У празаічных творах гэтыя назоўнікі ў родным склоне множнага ліку ўжываюцца ў пераважнай большасці без канчаткаў, як і ў жывой агульнанароднай мове. Выключэнне складаюць толькі нешматлікія словы, якія ў канцы асновы маюць збег зычных, дзяжкі для вымаўлення: брытваў, іскраў, стайняў, бітваў, качэрграў, мейтаў, коўдраў і некаторыя іншыя. Калі-ж паслядоўна іці за паэтымі, то ўскі назоўнікі першага скланення можна ўжываць з канчаткам -аў (яў). Напрыклад, трэба было-б ужываць: брыгадаў, пераправаў, сцяжынаў, хвалюў, далечыняў, галінаў, дарогаў, казнаў, дуброваў, станцыяў, хваінаў, рабінаў, асінаў, маткаў, нігаў, жанчынаў і г. д. Заўважаецца таксама, што канчаткаў -аў у паэтычных творах пашыраецца на родны склон множнага ліку назоўнікаў другога скланення ніякага роду: «...пад зялёнай зыбкай шатай вонкаў чортавыя нямала» (А. Зарыцкі, «Пабрацімы»); а разам з тым у гэтага-ж аўтара: «... І чайка крылом беларым як быццам краўцацця вонка...» (там-жа); «Кіму... прыходзіць... каб захаваць на ўсё жыццё ягонныя словыў цэпальню...» (А. Зарыцкі, «Не, ён жыць»); «Блакіты нібесаў і вол...» (П. Панчанка, «Сталінскія словы»); «І агні каласных госяў поруч з зорамі нібесаў шведзіца ў вачыніх пашаў» (А. Зарыцкі, «Згода»). Аднак такі-ж словы сустракаюцца і без канчатка: «Грымоты бітваў калыхалі там і зямлю і даль нібесаў» (А. Зарыцкі, «Спітаканне ў Івацкі»); «Над холад сібірскіх нібесаў...» (А. Валевіч, «Сонца»). Паралелізм форм, абумоўлены выключна памерам або рыфмай верша, сустракаецца ў цэлым радзе і другіх назоўнікаў ніякага роду, напрыклад: «З аэра паднімаюцца шумныя гусяі» (М. Калачынскі, «Думы пра Сталіна»); «Ведаю, песні, вам хочацца струнных аэраў, шлоху лесу зялёнага, звону азораў» (М. Танк, «Праз вогненны небасціх»); «...лістова дрэў» (М. Калачынскі, «Гарыцкая вясна»); «Зямлю грое сонца ўжо скупа, і з дрэваў асыпаўся ліст» (А. Астрэшка, «Мы слухалі Сталіна»); «Лег галых сціпых дрэваў пудь...» (А. Зарыцкі, «Шуміце, ліпы»). То з канчаткам, то без канчатка сустракаюцца ў вершах і другія назоўнікі ніякага роду ў родным склоне множнага ліку: сэрца, балота, аблона, лета і інш.

Не нармалізавана да гэтага часу ўжыванне некаторых назоўнікаў у творным склоне, напрыклад, назоўнікаў вона, пелчы і інш. Як вядома, у агульнанароднай беларускай мове формы парнага ліку знікаюць, аднак у некаторых паўднёвых і заходніх гаворках яны яшчэ захоўваюцца, таму пісьменнікі — выхадцы з гэтых мясцовасцей — карыстаюцца формамі парна-

га ліку: «Пешчу вачыма я руць кучараваю...» (М. Васілек, «Сонца, паглынь»); «За вачыма — насустрэч дню...» (В. Кірэвенка, «Думы Мао Цзэ-дуна»); «Устае адразу праць вачыма адзета ў вясновыя сядзі матуля наша — Радзіма» (А. Зарыцкі, «З мільёнаў сэрцаў»). Аднак: «...трактары ідуць і дзямі і пачамі, гоні асвятляючы гарачымі вачамі» (А. Зарыцкі, «Ночку ў полі»).

Заўважаецца значны разнабой на ўжыванні паэтымі назоўнікаў трэцяга скланення. Так, у адных выпадках родны склон множнага ліку гэтых назоўнікаў ужываецца з канчаткам -ей, а ў другіх — з канчаткам -аў; якасцей-якасцяў, растаней-растаняў, пльней-пльняў, прыстаней-прыстаняў, гаваней-гаваняў, дэляней-далоняў, далей-даляў, сенажалець-сенажалець, радасцей-радасцяў і г. д. Першы з гэтых канчаткаў з'яўляецца літаратурнай нормай, другі — дыялектным адхіленнем ад яе, выкліканым уздзеяннем формы -аў роднага склону множнага ліку назоўнікаў мужчынскага роду другога скланення. У трэцім скланенні даўскавядна ўжыванне канчаткаў -аў у вельмі абмежаванай групе слоў: рэчываў, асяняў і ў некаторых іншых. Калі-ж лічыць, што ўжыванне з канчаткам -аў назоўнікаў сенажалець, даль, радасць і г. д. з'яўляецца правільным, ды з такім канчаткам трэба было-б ужываць і іншыя словы трэцяга скланення, напрыклад: аброчаў, мельч, гусь, здань, сиронь, постаць, вольнасць, аповесць, адлегласць, косць і г. д. Аднак, напэўна, ніхто не стане супярэчыць, што такіх форм у гэтым граматычным класе назоўнікаў з'яўляюцца няправільнымі, і таму яны не могуць прэтэндаваць на права нарматыўна-літаратурных.

То з канчаткам -і, то з канчаткам -аў сустракаюцца назоўнікі мужчынскага роду другога скланення тыпу край, гай у месным склоне адзіночнага ліку. Напрыклад у А. Валевіча: «І ў полі, і ў гай...» («Шадарункі»); «І воллескі, быццам-бы шум у гаю, ляццяць лесарубу калёснаму ўсёд» (там-жа).

Вяртаючыся да адзначаных разыходжанні форм назоўнікаў другога скланення ў родным склоне адзіночнага ліку. Гэтыя назоўнікі ў праце развіцця размажваліся на дзве групы ў залежнасці ад сэнсава-граматычных адносінаў. Адна з іх ужываецца з канчаткам -а (-а), другія — з канчаткам -у (-ю). Аднак у паэтычных творах адзін і той-жа назоўнік можна сустрэць і з тым і з другім канчаткам, хоць па правілу трэба ўжываць канчаткаў -у (-ю):

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларускай мастакоў. Але работы, якія будуць паказаны на выстаўцы, з'яўляюцца толькі пачаткам у галіне стварэння сучасных пейзажных палотнаў.

«Сустрача беларускіх піянераў з піянерамі Кітая», якая дэманстравалася ў жніўні 1953 года на міжнароднай выстаўцы ў Бухарасце.

Сярод буйных тэматычных палотнаў, прысвечаных гісторыка-рэвалюцыйнай тэме і падзеям Вялікай Айчыннай вайны, перш за ўсё хочацца адзначыць пмагаводную працу старэйшага беларускага мастака В. Волкава «Мінск 3-га ліпеня 1944 года», а таксама вялікую серыю яго выдатных малюнкаў да гэтай карціны. Надзвычай прычымповы і патрабавальны да сябе мастак у выніку настольвай працы і насыпнага ўдасканання свайго прафесійнага майстарства стварыў арыгінальны і запамінальны твор.

Значнае майстарства паказалі В. Цырка і С. Лі ў сваёй кампазіцыі «Пісьмо ад Леніна».

З добрым густам С. Раманаў выканаў серыю графічных твораў, прысвечаных гераічнай барадбе беларускіх партызан у час Вялікай Айчыннай вайны: «Герой Савецкага Саюза Заслонаў у дэпо Орша», «Рыма Кузько на заданні» і інш.

Выставачны камітэт адабраў таксама для экспазіцыі вялікую колькасць пейзажаў, якія напісаны летам, у часе творчых камандзіровак мастакоў.

Паказальна, што на гэты раз большасць жывапісаў была занята работай надпейзажам — жанрам, які доўгі час не правільна адбываўся ў беларуска

